

Euronoviny

Euroškola Česká Lípa SOŠ s. r. o.

Držitel certifikátu DIN EN ISO 9001:2008
DIN ISO 29990:2010

listopad 2016

EDITORIAL

Milí čtenáři,

do rukou se Vám dostává 18. vydání Euronovin. Na osmi stránkách rekapitulujeme uplynulý školní rok, kterému dominovaly zahraniční výjezdy. Během 10 měsíců vycestovalo 112 žáků celkem do 6 evropských zemí: Anglie, Belgie, Chorvatska, Itálie, Německa a Španělska. Cílem těchto výprav je poznání cizí země včetně její kultury a gastronomie, zdokonalení se v jazykových znalostech a odborných dovednostech. Dvaadvacet žáků si obohatilo své portfolio o cenný skalp: Europass - Mobility.

Nezapomínáme ani na naše absolventy, čtvrté pokračování seriálu „Axis of Amazing“ nás zavede do Švýcarska za Helenou a do Spojených arabských emirátů za Kristýnou.

Nový školní rok se ponese v duchu Euroškola reloaded, neboť nám přinese několik podstatných změn. Máme:

1. nové webové stránky, které jsou přehlednější, ale hlavně responsivní,
2. nové, šikovné a kreativní kolegyně, které přinesou svěží vítr do života školy,
3. nové sociální partnery, na akademické půdě budeme spolupracovat s Metropolitní univerzitou Praha, působiště odborných praxí žáků profilací hotelnictví a cestovní ruch se kromě stávajících hotelů Morris rozšíří o TOP HOTEL Praha.
4. novou profilaci, kterou je MARKETING A REKLAMA. Věříme, že osloví zájemce o studium, kteří jsou nápadití, kreativní a mají spoustu fantazie.

Loni jsme potřetí obhájili titul „Střední škola roku 2016 v Libereckém kraji“, nejsme však pouhými sběrači diplomů. I letos se budeme snažit o to, aby Euroškola byla místem, kde vzdělání, profesní rozvoj a přátelské pracovní prostředí vytvoří kvalitní základ pro úspěšný start našich absolventů do života a kam se budou v myšlenkách i při osobních návštěvách rádi vracet.

Hezký školní rok 2016/2017 přeje

Petra Kašparová
ředitelka školy

Obsluhoval jsem Obamovu ségru

Skutečnost, že je možné prostřednictvím Euroškoly absolvovat stáž v Bavorsku, jsme se spolužačkou Míšou věděli. Sice nás lákalo vyzkoušet si práci v zahraničí, přesto jsme odjezd do Německa zvažovali. Rozhodlo však, že rádi poznáváme nové lidi a zajímavá místa a začátkem června jsme vyrazili. Byli jsme samozřejmě nervózní, jak vše zvládneme. Přece jenom šlo o 6 týdnů a vzdálenost téměř 450 km od domova.

Po příjezdu do hotelu Maximilian**** v Bad Griesbach jsme si s Míšou říkali: „Proboha, co tu děláme?“ Po prvním dni stráveném v hotelu jsme byli plní dojmů, ale i obav a strachu, který rozptýlil personál, který byl od začátku milý a vstřícný. Svě školní znalosti a dovednosti jsme tu zúročili v plném rozsahu a hodně jsme se toho přiučili. Umíme nosit i 5 talířů najednou. Stihneme debarasovat více než jeden stůl, obsluhovat a přitom konverzovat shosty.

O zážitky a legraci zde také nebyla nouze! Odnesli jsme si například zkušenost z rozdávání 400 welcome drinků, při nichž jsme vítali hosty klidně i ve čtyřech jazycích.

A můj nejsilnější zážitek? Byl to moment, když jsem přišel do restaurace a objevily se tři dámy doprovázené ochrankou. Od své kolegyně jsem se dozvěděl, že jsem právě obsluhoval sestru Baracka Obamy - Aumu. To bylo pro mě něco neskutečného! Bylo velmi povzbudivé, když mne oslovila německy! Po chvilce komunikace jsem se dozvěděl, že

studovala na univerzitách v Heidelbergu a Bayreuthu, proto němčinu velmi dobře ovládá. Poté jsme přešli do angličtiny. Doporučovala mi, abych se pořád usmíval. I ona prý pracovala v hotelu v Keni, a tak moc dobře věděla, o čem mluvím. Musím říci, že je to moc milá paní.

A jak vypadal náš týdenní plán v hotelových restauracích? V úterý a v pátek se večere podávala formou bufetu, v sobotu je tzv. Gala-Dinner (salát, polévka, hlavní chod, dezert a ochutnávka těch nejlepších sýrů), ostatní dny se podávala klasická čtyřchodová menu (salát, polévka, hlavní chod a dezert). Z toho, co jsme ochutnali, bylo nejlepší kuřecí špikované prsíčko s polentou (kukuřičná kaše) a zeleninou připravovanou na ohni.

V Německu jsme za šest týdnů načerpali spoustu zkušeností, zdokonalili jsme se nejen v naší profesi, ale i ve všech třech jazycích, které se ve škole učíme. Přivezli jsme si také výplatu a mohli začátek prázdnin pořádně roztočit.

Marek a Míša, H2

DEVÁČÁCI, ZBYSTŘETE!

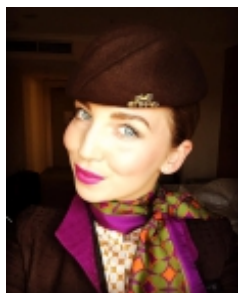
Víš, co tvoje učitelka chemie neuslyší ráda? Že máš pravdu! Vzorečky a chemické rovnice v životě sotva využiješ. A je to, někdo to říct musel... V devítce na to ale nekašli, už jenom rok a jsi z toho venku. To zvládneš! Víš ale, co budeš dělat potom? Tady máš tip: vyber si obor, který tě naučí něco, co tě bude bavit a čím si po škole vyděláš tolik, že tomu sotva uvěříš.

Co třeba marketing? Na práci rukama zapomeň, tady se bavíme o kreativním prostředí, ve kterém mají obrovskou cenu tvoje nápady. Průměrný plat v marketingu je 36 700 Kč měsíčně. Dokážeš si představit, co se všechno s tím dá dělat? Jasně, můžeš si koupit 24 500 rohlíků, ale určitě tě už teď napadlo něco mnohem, mnohem lepšího!

V září 2017 otevře Euroškola Česká Lípa nový obor MARKETING a REKLAMA. Proč by ti neměl uniknout? Třeba proto, že se při jeho studiu podíváš, jak to funguje v praxi, osobně poznáš odborníky, kteří už marketing úspěšně dělají, a všechno, co se naučíš, můžeš rovnou použít ve svém prvním zaměstnání.

Zjisti si víc na www.euroskola.cz!

AXIS OF AMAZING IV.

Kristýna BĚLOUBKOVÁ je absolventka Euroškoly – obor CESTOVNÍ RUCH - z roku 2008

Své první profesní zkušenosti sbírala již v Čechách, hlavně v Praze, následně v Dubaji (SAE), Americe i Austrálii. Odtud zamířila do Abu Dhabi (SAE), kde zakotvila a v poušti našla svůj druhý domov. Kristýna v současné době pracuje jako letuška u letecké společnosti Etihad Airways, která představuje luxus a vysokou kvalitu v letec-

ké přepravě.

Proč jsem se rozhodla žít v zahraničí?

Již odmala mě lákaly dálky, často jsme s rodiči cestovali a poznávání nového bylo něco, co mě odjakživa obrovsky bavilo, motivovalo a naplňovalo.

Jaká byla moje jazyková výbava?

Tatka pracoval od mých dětských let pro zahraniční firmu a tím, že jsme měli příbuzné v cizině, mi jazyky naskakovaly tak nějak automaticky samy. Nejdřív to byla němčina, potom angličtina a španělština. Věděla jsem, že se bez jejich znalosti v budoucnu neobejdu.

První půlok v pěti slovech?

Tajemný, nový, emotivní, akční, náročný.

Co mám nejraději na zemi, kde žiji?

Úslužnost v sektoru služeb (to samé samozřejmě musí platit i v mém případě směrem k okolí), usměvaví lidé, sluníčko a luxus, na který se lehce zvyká!

Největší překvapení?

Nevím, jestli to bylo to pravé překvapení, ale fakt, že nic není zadarmo. Tím víc si však dokážete všeho vážit.

Největší zklamání?

Někdy mezilidské vztahy, ale naštěstí v mém okolí pořád naprosto převažují fajn lidé. Kulturní rozdíly jsou něco, na co je třeba se připravit.

Co mi nejvíce chybí z Čech?

Pro mnohé asi překvapivě - déšť a sychravé počasí, kdy máte důvod se zahrabat do postele a číst si dobrou knihu. A logicky také česká kuchyně, rodina i přátelé.

Plánuješ návrat do Čech?

Zatím určitě ne.

Co bych poradila lidem, kteří by také rádi vycestovali?

Znalost angličtiny jako naprostý základ! Přečíst si maximum informací o zemi, kam se chystáte. Zároveň bych všem popřála kus potřebného štěstí, které jsem já určitě měla. Good luck!

Helena EDEL-MANN (Šrámková) je absolventka HOTELNICTVÍ z roku

2003.

Po maturitě zůstala, jako jedna z mála, věrna vystudovanému oboru a pracovala v Děčíně v restauraci Parolod. Odtud se v roce 2010 plnou parou přesunula do švýcarského městečka Egg (kanton Zürich). V současné době žije se svým manželem a synem Alexem ve Schwarzenburgu (kanton Bern) a pracuje v gastronomii.

Proč jsem se rozhodla žít v zahraničí?

Já se sama nerozhodla. Určitě ne na začátku, to za mě rozhodl osud. Byla jsem ve správný čas na správném místě. :) A po půl roce mého pobytu, rozhodl dnes už manžel, do kterého jsem se zamilovala.

Jaká byla moje jazyková výbava?

Jazyková výbava? Maturita z německého jazyka za 1. Nejvíc se však naučíte, když jednáte s lidmi, důležité je stále mluvit, i když s chybami. Švýcar vás neupozorní na nepřesnosti, ani vás nebude opravovat, on má radost, že si s někým popovídá. Zdejší „švýcarština“ vlastně ani nemá žádná pravidla. Každý kanton má tu svoji „swyzerdütsch“ a každý mluví, jak chce. Švýcar z kantonu Zürich snad ani nepozná, zda Švýcar z kantonu Bern dělá v mluveném projevu chyby a opačně.

První půlok v pěti slovech

Obavy, svoboda, stesk (po domově), touha (vyzkoušet něco nového), vysoké nasazení.

Co mám nejraději na zemi, kde žiji?

Krajinu! Ta je tady jedinečně krásná a člověk si to tu hned zamiluje.

Největší překvapení?

Překvapením pro mne bylo seznámení s mým manželem, protože jsem plánovala pobyt pouze na jeden až dva roky. Chtěla jsem se finančně trochu zajistit a vrátit se zpět domů.

Největší zklamání?

Zklamání jsem pouze z toho, že ač je Švýcarsko krásná země, život je tu strašně drahý. Platí se tu vysoké daně, pojištění, drahá je lékařská péče, a proto pokud chce člověk trochu hezky žít a něco si užít, musí pořád tvrdě pracovat.

Všeobecně jsou různé volnočasové aktivity finančně náročné, ať už jde o vstupy do ZOO, na koncerty, na lanovky, jízdu vlakem,...

Co mi nejvíce chybí z Čech?

Sladkosti :-.). Ne, vážně - neuvěřitelně mi tady chybí přátelé, ono je těžké ve 30 letech hledat opravdové přátele. A samozřejmě rodina.

Plánuješ návrat do Čech?

Kdybyste se mne zeptali na začátku mého pobytu ve Švýcarsku, bez přemýšlení bych řekla: „ANO!“, ale po šesti letech mého pobytu, skvělé práce a mého rodinného zázemí říkám: „NE“. Ale třeba někdy :) za 20, 30 let?

Co bych poradila lidem, kteří by také rádi vycestovali?

Kdo chce vycestovat, potřebuje nutnou dávku odvahy. Nemyslím si, že je nejlepší se na výjezd dlouze připravovat. Radím vyrazit hned, to nemá člověk čas přemýšlet nad negativními věcmi :-).

Podpora rodiny je také velmi důležitá. Mně mamka vypravila se slovy: „Jed! Domů se vrátit můžeš vždycky.“ A to byl můj hnací motor.

STŘEDNÍ ROKU.cz Hlasování o Střední Školu Roku 2016

Asociace studentů a absolventů ve spolupráci s McDonald's Česká republika uděluje

Euroškole Česká Lípa SOŠ s. r. o.
1. místo v hodnocení

Střední Roku 2016
v Libereckém kraji

Daniel Suchánek
prezident Asociace studentů a absolventů

Tomasz Rogacz
generální ředitel McDonald's CZ & SK

Střední škola tímto získala na základě hlasování studentů na www.StredniRoku.cz organizované Asociací studentů a absolventů. Střední škola tímto získává rovněž uřazení titulu ke své propagaci.

První školní rok je za námi – proto malé ohlédnutí

Adaptačním kurzem všechno začalo. Už tam jsme hned dostali trochu do těla – výstup na Luž, základny sebeobrany, orientační závod, chůze po slackline a míčové hry. Jo, a hlavně výborná zábava na chalupě při seznamování. Je pravda, že po této třídní akci byl návrat do školních lavic mezi nové kamarády mnohem příjemnější.

Hned v říjnu jsme navštívili stanici Báňské záchranné služby v Hamru na Jezeře. Prolezli jsme cvičný polygon za světla i ve tmě. Plynových masek našťástí nebylo zapotřebí, protože dýmu jsme byli uchráněni. Na závěr nás čekalo naše první osmimetrové slanění a pro pár z nás to byl skutečný adrenalin. Kdybychom tak tušili, co nás čeká na praxi...

V lednu jsme si počkali na pořádný sníh a tentokrát na běžkách se vrátili na místa, která jsme si pamatovali z adaptáku. Ale bílá kulisa dala našemu výletu úplně jiný rozměr. Někteří z nás totiž na běžkách stáli poprvé v životě a podle toho také „výkon“ vypadal. Krok, sun, krok, pád a po delší době zase krok. Ovšem cross country stylem z Jedlové na Luž a druhý den do Svoru – to byl opravdu mazec.

Jaro a začátek léta byl ve znamení příprav na praxi. Tam jsme se měli naučit základům techniky lezení na skalách.

Navázání na lano a jištění lezce se nám určitě bude v budoucnosti hodit, ať už nás naše kroky po maturitě zavedou kamkoli. A hlavně, v nádherném prostředí Labských pískovců, kde díky chybějícímu signálu večery u ohně neruší žádné SMSky, to byl pro nás úplně jiný, exotický svět. No a vrcholem „lezáku“ bylo 28metrové slanění ze skalní stěny. To byl adrenalin v nečistší podobě.

Lezeckou stěnu jsme mohli poškádlit i na Olympijském dni v Troji, my jako „zkušeni“ lezci jsme ale dali přednost vodě. Stojaté i divoké. Na stojaté vodě nad jezem to bylo ale taky hodně divoký. Kluci vyhlásili válku holkám a ze slalomu se stal „boj o přežití“ Ale nejlepší byly rafty. Projeli jsme si závodní trať, kde to opravdu dost šplouchá a nebýt zkušeného vodáka na zádi, který raft řídil, možná jsme některé válce viděli i zesponu.

Velký zážitek! Těsně před vysvědčením jsme si ještě zašli zastřílet do Manušic. Ono je jiné vypálit ze vzduchovky a pak vzít do ruky magnum nebo brokovnici.

Takže to byl prvak. I když těch hodin a dnů ve školních lavicích bylo také dost, každá minuta prožitá venku naplno se do vzpomínek zarývá nějak hloub.

Vojtěch Holub a třída P2B

Na stáž do zahraničí

„Scheane Fiar-däg“ (Bavorsko), „Gode Wiehnachten“ (sever Německa) nebo „Wjasole gódy“ (Lužice) je jen zlomek podob, které má předvánoční čas v Německu.

Do kraje, kde na jídelním lístku hrají prim okurky a kde se DIESEL nejen tankuje, ale i pije, se na 5týdenní odbornou stáž vydala šestice Euroškolaček: Tereza, Olga, Nela, Viky,

s celým personálem a ve všech těchto krocích bych si vystačila jen s „Morgen“, „Hallo“, „Danke“, „Bitte“. Pak ale přišel ten „vnitřní boj“. Musíte jít do práce a máte strach, že nebudete rozumět nebo že vám ostatní nebudou rozumět... Nebojte, tak to opravdu není! V kuchyni jsem dělala vše: krájela, míchala, myla nádobí, dekorovala a připravovala pokrmy a dezerty. Když vám dají do ruky nůž a okurku, tak vám i bez slov dojde, co asi musíte udělat. Jistě, nějaká slovní zásoba je zpočátku potřeba, ale vždycky máte ruce a nohy, a to jsou záchranné prostředky pro komunikaci :-). Den po dni však lépe rozumíte a také se parádně rozmluvíte!

Volný čas: Volného času byl dostatek. Jednou týdně jsme měli osobní volno. Každé úterý jsme strávily společný den s paní Angelikou Jahn, která se o nás po celou dobu vzorně starala a připravila pro nás vždy nějakou zajímavou činnost např. návštěvu fitka nebo aquaparku, výrobu keramiky, výlet do Berlína a procházky po Cottbusu. Jelikož bylo před Vánoce, tak celé město zářilo a lákalo k nákupům vánočních překvapení, ani my jsme neodolaly a odvezly si plné tašky dárků pro své nejbližší.

Nejlépe strávený den? Za mě to byla jednoznačně návštěva vánočního Cottbusu a trhů! Když jsme mohly nakupovat pro své blízké a vědět, že jim uděláme radost. Ale nejen to, také jsme popily horkou čokoládu a svařené víno, prošly si stánky a atmosféra Vánoc na nás dýchala na každém kroku.

Je stáž v zahraničí dobrá zkušenost? Na tisíc procent ANO!!! Říkáte si, že pět týdnů je moc dlouho a že se vám bude stýskat? Věřte, že na to není čas. Ptáte se, co vám praxe v zahraničí dá?

1. Určitě jazyk!!! Ať chcete nebo ne, přijde to samo, naposloucháte ho a pak je pro vás i mnohem snazší hovořit.
2. Poznáte novou kulturu, zvyky, kraj, nové chutě. Nikdy bych nevěřila, kolik hořčice, kyselých okurek a křenu (což jsou pochutiny pro tuto oblast typické), jsou lidé schopni sníst ke každému jídlu.
3. Poznáte zvyky a tradice navštívené oblasti. Strašně mě překvapilo, kolik lidí tady na Vánoce chodí s rodinou do restaurace na večeři
4. Nedílnou součástí pozitiv je i přívýdělek.
5. Pokud studujete hotelnictví, tak vám to dá mnoho i pro obor.
6. Kamarády.

Tereza, H4

Anička a Zuzka.

O několik postřehů a hodnocení pětaticetidenního pobytu se s námi podělila Terka Štefanová.

Jsmo vůbec v Německu? Naši stáž jsme absolvovaly v adventním čase v jižním Braniborsku ve městě Chósebus. Zaráží vás, že v německém názvu vidíte „ó“ a „í“? Je to proto, že Chósebus - německy Cottbus, se nachází v části, kde se místy ještě hovoří dolnolužickou srbsčinou, a tak jsou názvy ulic a měst na silničních cedulích psány německy, ale i jazykem příbuzným tomu našemu. My jsme například bydlely v hotelu, který se nacházel na ulici Pšíjazorskoj grobli (U Jezerního příkopu).

Práce: Celých pět týdnů jsme pracovaly pro Hotel Am Seegraben. Já osobně jsem zde praxi vykonávala již v létě 2014, a tak to pro mě bylo příjemné repete. Pokud si myslíte, že se účastní pouze zdatní němčináři, aby si zde prohloubili své znalosti, tak vás hned vyvedu z omylu. Uvedu příklad. Když jsem měla odpolední směnu v kuchyni, vypadal můj den následovně: ráno jsem vstala, došla se v klidu nasnídat, ochutnat jsem mohla vše, co hotel skýtal, zanedlouho následoval společný oběd v příjemné atmosféře

PAVEL CALLTA NA JAŘE VYPRODAL LUCERNA MUSIC BAR A NYNÍ NATÁČÍ FILM

Absolvent Euroškoly z roku 2010 Pavel Callta pokřtil 21. února 2016 své autorské debutové album „Momenty“. Kmotrou desky se stala Lucie Bílá.

Pavlovi se daří! S albem Momenty se ihned zařadil mezi

nejúspěšnější debutanty, získal nominace v kategoriích Objev roku a Hvězda internetu v Českém Slavíkovi a bojoval také o hudební cenu rádia Evropa 2. Singl Terapeut patřil několik měsíců k nejpopulárnějším domácím skladbám, na YouTube, kde má Pavel nebyvalou komunitu příznivců, se počítá zhlédnutí blíží ke čtyřem milionům. Nově vydal singl s názvem "Tak promiň" a "Jeden team", kromě toho natáčí celovečerní film MUZZIKANTI, kde si zahráje po boku Pavla Kříže, Martina Dejgara a dalších herců. :) Premiéra filmu je naplánována na únor 2017.

Ne všichni vědí, že Pavlovou manažerkou je Bára Zajptová – absolventka Euroškoly z roku 2007, která organizuje koncerty a podílí se i na vydařeném marketingu. Super byl její nápad využít úryvků textů např: usměj se – přitul se – jsem tvůj terapeut – a potisknout jimi tričko nebo placku.

Na Pavlově křtu CD si momenty radosti, štěstí a pohody užili všichni. Vy, kteří jste na koncertu nebyli, podívejte se na některé z optimistických videí. Uvidíte, že vám vykouzlí úsměv na tváři. :)

V BAVORSKU JSME JAKO DOMA

Na zahraniční stáž do Bavorska jsem se vydala se spolužačkou Jiřkou už podruhé.

I tentokrát probíhala ve čtyř a půl hvězdičkovém hotelu Fürstenhof v Bad Griesbach, který je součástí Hartl Resortu – největšího golfového a lázeňského střediska v Evropě.

Po příjezdu nás všichni vítali, jako bychom do jejich „party“ patřily odjakživa. Uplynul rok, je zase březen, a my opět nastoupily do práce. Chvilku trvalo, než jsme si v paměti osvěžily, kde co je, co a jak se dělá, ale poté jsme se dostaly opět do „starých“ kolejí.

Celý servis počítal s tím, že vše už umíme. A mne osobně potěšilo, že nám důvěřují.

S Jífov jsme se shodly na tom, že loňská stáž nám přinesla o něco více zkušeností (tehdy bylo pro nás vše úplně nové), protože každý den se dělá téměř ta samá práce, a tak jsme letos zdokonalily spíše němčinu, za což jsme rády. Nebudu tvrdit, že to bylo vždy lehké. Práce číšníka na vysoké úrovni je náročná, o čemž jsme se samy nejednou přesvědčily, když jsme 7 dní 10 hodin denně pracovaly. I přes to, ale za sebe můžu říct, že tahle zahraniční stáž mi dala nejvíce zkušeností z hotelového provozu. Zaměstnanci nás chválili a na závěr nám byla už podruhé nabídnuta možnost po maturitě zde pracovat. Takže se určitě vyplatí na takové stáži jet a vše si vyzkoušet na vlastní kůži. Přesvědčila jsem se, že pracovat s příjemnými hosty je opravdu to, co mě baví a čemu bych se jednou chtěla věnovat.

Veronika, H4

SALUDOS DESDE MÁLAGA

velmi slušně všichni. A na co se do „Išpania“ chodí nejvíce? Hosté si nejčastěji dávali tapas (malé porce jídla, které si můžete objednat prakticky od každého pokrmu). Mezi nápoji dominovalo čepované pivo Alhambra Especial, tinto de verano (červené víno s citronovým nápojem) a samozřejmě sangrie.“

Druhým místem našich stážistek byly apartmány Holidays 2 Málaga. „Rozdělily jsme se po dvou. První dvojice byla týden na housekeepingu. Náplň práce asi nemusíme představovat, uklízely jsme apartmány. To, co nás překvapilo, že jsme denně nachodily i 20 kilometrů! Hotely byly totiž rozmístěny po celé Málaže a my se přemisťovaly pěšky. Druhý týden jsme se prohodily a čekala nás práce v kanceláři. Nejen že jsme třídily smlouvy a přepisovaly faktury do excelovských tabulek, ale také jsme telefonovaly s klienty z celého světa – ve španělštině, angličtině i němčině. Obava z toho, zda budeme rozumět, byla zpočátku velká, ale s telefonním sluchátkem jsme se po jednom dni skamarádily a práci jsme si užívaly.“

TIEMPO LIBRE DESPUÉS DEL TRABAJO (volný čas po práci)

„Málaga je krásné město na Slunečném pobřeží s mnoha pamětihodnostmi: rodným domem Pabla Picassa, krásnou radnicí, univerzitou, arabskou pevností La Alcazaba, katedrálou, sochou El Cenachero (rybáře),... Počasí nám přálo, a tak jsme spoustu času trávil také na pláži.“

VIAJES (výlety)

„Nejvíce se nám líbil výlet do bílé horské vesničky Mijas, kde místo taxíků přepravují turisty osli. Výlet jsme si okořenily ochutnávkou tamějšího výrobého vína. Zhlédly jsme zde také ukázkou flamenco. Nádherná byla prohlídka malagské pevnosti La Alcazaba, v jejíž těsné blízkosti jsou zbytky hradu Castillo de Gibralfaro, tato místa nás okouzila. Výlet, od kterého jsme měly větší očekávání, byl Gibraltar. Prohlédly jsme si jeskyni St. Michael's Cave, klíčkovaly mezi tlupami makaků, kteří na nás „šťekali“. Naštěstí opice, která šťeká, nekouše, a tak jsme se s nimi vyfotily.“

LO QUE ME DIO LA PASANTÍA? (Co mi stáž dala?)

„Ztratila jsem zábrany, přesvědčila jsem se, že bych dokázala pracovat v zahraničí.“

„Vím, že se španělštině budu věnovat daleko intenzivněji.“

„Jsem na sebe hrdá, že jsem zvládla telefonovat ve všech třech cizích jazycích.“

„Osamostatnila jsem se a naučila jsem se hospodařit s penězi.“

„Potěšila nás skvělá nabídka na prázdninovou brigádu“.

Důvodem, proč odjet na stáž do zahraničí, může být touha nasbírat pracovní zkušenosti, učinit svůj životopis zajímavějším, dokázat si, že zvládnou žít v cizině, a také poznání, že to může být obohacující a zábavné.

Zkusme si ze střipků, o které se s námi podělila šestice Euroškolaček - Lenka, Jaruška, Nikola Č., Kateřina, Renata a Nikola V., složit mozaiku. V září se na dva týdny jejich domovem stalo pobřeží Costa del Sol. V Málaže, druhém největším městě Andalusie, nejen pracovaly, ale o víkendech poznávaly krásy Španělska.

TRABAJO (práce)

Praktikantská místa byla dvě. První - Bar Ispania, kde pracovala Kateřina a Nikola Č., se nacházel vedle rodného domu Pabla Picassa. Není divu, že nejčastější otázka návštěvníků baru zněla: „Dónde está la casa de nacimiento de Picasso?“

„Obsluhovaly jsme hosty a jejich jihošpanělský přízvuk nám dával zabrat. Naši kolegové v baru se snažili mluvit pomalu, ale po několika větách je převálcoval jejich temperament a řečové tempo nabralo na turbo otáčkách. I to byl důvod, proč jsme se často uchýlovaly k angličtině. Nebyl to problém, anglicky uměli

Stážístou v Anglii aneb „What did you do yesterday after work?“

Získat cennou životní zkušenost, absolvovat čtrnáctidenní pracovní stáž v Anglii, se poštěstilo šesti Euroškolkáků. V Portsmouthu rozvíjeli své jazykové znalosti i odborné dovednosti.

O několik postřehů se s námi podělil Ondra a Martin.

Pracovní náplň

Ondra: Můj šéf byl Brit, bývalý námořník, vlastenec, fajn chlap, ale pedant na práci i na naši výslovnost. Každé ráno jsme asi hodinu rozvíjeli řečové dovednosti. Všichni, včetně šéfa, jsme odpovídali na otázku: „What did you do yesterday after work?“ Byla to bezvadná jazyková rozcvička. Okamžitě jsme se identifikovali s prostředím a naladili jsme se na práci. Já jsem první týden vyhodnocoval nejzajímavější motivační, radostná a informativní videa, která byla následně umístěna na webové stránky společnosti Insight4life, u které jsem pracoval. Druhý týden mě bavil možná více, protože jsem si mohl postavit vlastní pracovní tým. Měl jsem dva fantastické kolegy - Italy, se kterými jsem pracoval na propagačním jednodimenzionálním!!! videu, jehož cílovou skupinou budou středoškolači. Všechny nás to bavilo a snad to na výsledku bude znát.

Martin: I já jsem měl šéfa Brita a dva kolegy. V naší firmě jsme opravovali notebooky a mobilní telefony. Když jsem poprvé rozebíral notebook, byl jsem nervózní, že něco poškodím. Luke, můj kolega, mi vysvětlil jak postupovat a na co si dát pozor. Druhý týden nastoupili do firmy 2 studenti z Polska, a tak byla řada na nás, abychom je zasvětili do tajů oprav, ukázali jim postup, jak se vyměňuje display, paměť RAM, procesor nebo základní deska.

Naše rodiny

Ondra: Odjížděl jsem s tím, že budu bydlet u rodiny, které velí June Mascia a jejíž dům obývá 24 osob, což mne v první chvíli pobavilo, ale později i trochu děsilo. Všechny obavy byly naprosto zbytečné. S mým spolužákem Kryštofem jsme se ocitli uprostřed nepopsatelně přátelského společenství. Fakt jsem bydlel se čtyřladvaceti „sourozenci“ z Itálie. Naši „rodiče“ byl smíšený manželský pár. „Mamča“ byla Angličanka, „táta“ Ital, bývalý šéfkuchař, který nám připravoval vynikající italská jídla. Prím hrály těstoviny na 1000+1 způsob. Společné večeře byly nepopsatelné, angličtina a italská angličtina se mísila s italštinou, mluvil jeden přes druhého, ale atmosféra u stolu byla fantastická, jídlo vynikající!

Martin: Má rodina byla o mnoho komornější, tvořili ji pouze rodiče a dvě malé děti. Já jsem okusil typicky anglické pokrmy jako hovězí, sendviče, klobásky, fish and chips... Jen jsem se musel naučit vzít si z ledničky to, na co jsem měl chuť. První dva dny jsem se cítil jako veřelec, který vstupuje do jejich osobního prostoru, ale po čase jsem se, díky jejich srdečnosti, cítil jako doma.

Volný čas

Ondra, Martin: Nenudili jsme se ani chvíli! Polední přestávky jsme si užívali na pláži, večer se hrálo na kytaru a zpívalo, zašli jsme i do baru, abychom viděli, jak se baví Angličané. Učili jsme naše italské kamarády česky, oni nás italsky.

Výlety

Martin: Hezké bylo poznávání Portsmouthu. Nezapomenutelný byl výlet do Winchesteru, sídla anglosaských králů. Okouzil nás hrad Winchester Castle, který ukrývá legendární The Round Table, který prý nechal vyrobit král Artuš. Zde jsme se převtělili, díky dobovým kostýmům, do historických postav. Úchvatná je také katedrála, která je se svými 170 metry nejdelší v Evropě.

Ondra: Nevynechali jsme ani Londýn. Počasí vyšlo fantasticky, což nalákalo do britské metropole houfy turistů. Viděli jsme všechny pamětihodnosti, které činí Londýn Londýnem. Všichni jsme se shodli, že se velmi rádi vracíme „domů“ do Portsmouthu, a prvotní lehké zklamání, že stáž neprožijeme v Londýně, bylo pryč.

Co mi stáž dala?

Ondra: Zlepšil jsem svou angličtinu, vybudoval a úspěšně vedl pracovní tým. Spolupráce s mým šéfem pokračuje i po návratu do Čech. Společnost Insight4life plánuje expandovat do Čech a na Slovensko, věřím, že budu u toho. Uvědomil jsem si také, že znalost češtiny a slovenštiny je pro mne obrovskou výhodou, neboť jsou to dva obchodní trhy.

Martin: Zlepšil jsem své jazykové dovednosti, odborné znalosti hardwaru a softwaru. Získané pracovní zkušenosti určitě ve svém pracovním životě využiji. Rád jsem poznával novou kulturu, seznamoval se s lidmi.

KVĚTNOVÁ BELGIE

Když jsme od europoslance Ing. Jana Zahradila obdrželi pozvání zúčastnit se sponzorované cesty do Evropského parlamentu, potěšilo nás to. Mohli jsme si dokonce zvolit mezi návštěvou Štrasburku a Bruselu. Vzhledem k tomu, že v Alsasku jsme díky několika výhrám v soutěži EUROSCOLA byli téměř „štamgasty“, rozhodli jsme se pro Brusel a 24. května jsme se vydali do Flander!

Naším prvním cílem byly Bruggy – nádherné romantické středověké město ležící na řece Reie, kterému dominuje typická vlámská architektura. Plným právem je historické jádro města zapsáno do seznamu UNESCO. Bruggám se říká také Město zamilovaných a všechny romantické duše si zde přišly na své.

„V Bruggách na nás čekala asistentka pana europoslance – slečna Ly Le, která nás dovedla do restaurace, kde pro nás bylo připraveno skvělé menu (mrkvová polévka, salát s kozím sýrem, slaný koláč s ledovým salátem nebo těstoviny se sýrovou omáčkou a slaninou, káva či čaj). Poté jsme se vydali zpět do centra, kde jsme si prohlédli náměstí se sochou místních hrdinů roku 1887, pak jsme se nalodili a vydali na plavbu po kanále. Ne nadarmo se Bruggám přezdívá „Benátky severu“. Myslím, že budu mluvit za všechny, že nás tohle místo opravdu nadchlo! Bylo úchvatné proplouvat uličkami města a kochat se okolními gotickými stavbami. Na kolemjdoucí na břehu jsme volali: „AHOJ“, zamávali jsme a oni nám. Na chvíli jsme se vrátili do dětských let.“

Marek

K večeru jsme se přesunuli do Lovaně (provincie Vlámský Brabant). Ubytovali jsme se v hotelu Ibis a vydali jsme se prohlédnout si město, kde se nachází nejstarší univerzita (1425) na území Nizozemí a kde se vaří - i u nás známá značka piva - Stella Artois.

„Město vpozdvečer bylo okouzující, krásná architektura v zapadajícím slunci... Udělali jsme si hezké fotky a ochutnali místní speciality. Spokojení, ale totálně vyčerpaní jsme usnuli.“

Vanesa

Hurá do Bruselu! První polovinu dne jsme měli vyhrazenou na prohlídku Atomia – symbolu Bruselu, který byl postaven při příležitosti mezinárodní výstavy Expo v roce 1958 a následovně parku Mini-Europe.

„Mini-Europe je park, kde se na pár stovkách metrů čtverečních nachází nejslavnější miniaturní evropských architektonických skvostů. Propracovanost jednotlivých staveb a okolí je úchvatná.“

„U jednotlivých zmenšenin jsou také pohyblivé miniaturní lidi, lodě, letadla, dokonce i sopka, ze které vychází dým, poslechnout si můžete také hymnu země, kde se památka nachází. Zde naše foťáky cvakaly ostošest. Když jste stáli například u Big Benu nebo u Eiffelovky, tak nám připadalo, že nejsme, v mini parku, ale přímo v srdci Londýna nebo Paříže. S radostí jsme objevili i českou stopu – pražskou Staroměstskou

KVĚTNOVÁ BELGIE

pokračování ze str. 5

radnici! Zaujala nás také květinová výzdoba. Naši návštěvu jsme ukončili v místnosti, kde jsme si vyzkoušeli různé interaktivní aplikace, například přiřazování měst ke státům a naopak.

Chtěli bychom poděkovat paní ředitelce za to, že nám dala možnost se podívat na jiná místa, než jen do učebnice němčiny."

Andrea

Po výborném obědě jsme si prohlédli historické centrum Bruselu s množstvím nádherných cechovních domů, kterým dominuje radnice, objektivy našich fotoaparátů zaměřily na náměstí Grand Place a Manneken Pis (slavnou sošku čurajícího chlapečka), jež sice patří k hlavním symbolům města, ale určitě to není žádný architektonický skvost, daleko zajímavější je katedrála svatého Michala. Neodolali jsme návštěvě několika obchodů s pralinkami, které jsme odváželi do Čech jako dárek. „Úplně poslední, ale zásadní zastávkou byl Evropský parlament, kde nás přivítal europoslanec Jan Zahradil. Po besedě s ním jsme se společně vyfotili u vlajek států EU. Mohli jsme si poslechnout část jednání a viděli jsme v akci eurokomisařku Věru Jourovou. Na programu byla rámcová dohoda mezi EU a USA o ochraně osobních údajů, Patriot Act, dále to byly endokrynní disruptory (tomuto tématu jsme opravdu nerozuměli). Na rozloučenou jsme od europoslance Zahradila obdrželi tašku dárků."

Vanesa

Co jsme o Belgii nevěděli?

Jako příloha snad nikdy nechybí HRANOLKY. Vynikající chuti místních hranolek prý přispívá dvojí smažení a zdejší speciální odrůda brambor. Uvaří se zde jednoznačně nejvíce druhů

a typů PIVA na světě. Do roku 1970 se stolní pivo podávalo i ve školních menzách.

Jednou z belgických vášní jsou Moules-frites = SLÁVKY JEDLÉ, které se připravují na mnoho způsobů a jedí se s HRANOLKY, které se zasloužily o část názvu (moules = slávky, frites = hranolky).

Ochutnali jsme obojí a vřele doporučujeme!!! Belgie vévodí žebříčku s nejvyššími daněmi. Lidé tu do státní pokladny odvádějí více než 40% toho, co vydělají. :-)

EVSky – naši kamarádi i učitelé

EVS (European Voluntary Service) = Evropská dobrovolná služba

Workshop, jakožto jeden z druhů neformálního vzdělávání, je nejlepším způsobem, jak se učit, tvořit a rozvíjet. Hry s diskuzemi, kdy se nikdo nebojí sdílet s druhými své nápady a myšlenky, jsou za určitých okolností mnohem lepším nástrojem, než formální vzdělávání s učitelem a knížkami. Dává to příležitost nejen ukázat druhým, kým jsme, ale také jak nestandardně třeba můžeme smýšlet.

Farní charita EVS Team s dobrovolníky ze Španělska, Gruzie, Ruska a Ukrajiny se rozhodla experimentovat a prověřit, jak výhodné je neformální vzdělávání, a to ve spolupráci se studenty a učiteli Euroškoly, od nichž konkrétní nápad na téma workshopu vzešel.

Z toho mála, co jsme mohli jakožto dobrovolníci zatím vidět, Euroškola Česká Lípa poskytuje vzdělání studentům mimo

jiné také v oblasti hotelnictví a cateringu. K tomu jsou používána moderní zařízení, technologie a studenti jsou povzbuzováni jak v nezávislosti, tak v zodpovědnosti vůči studiu.

Jedním z oborů na této škole je Hotelnictví a cestovní ruch. A právě s těmito studenty jsme absolvovali „Den mezinárodní kuchyně“. Společně jsme vařili jídla z různých kuchyní, povídali si a smálí se.

A ačkoliv by se mohlo zdát, že jsme se pouze bavili, nebylo tomu tak! Všichni jsme se procvičili v angličtině, naučili jsme se nová slovíčka, a to především z oblasti vaření a stolování, dozvěděli jsme se mnohé o našich kuchyních a kulturách.

„Atmosféra na této škole byla opravdu velmi přátelská. Cítila jsem se tam velmi hezky, Euroškoláci měli zájem se dozvědět o mé zemi, kultuře, zvycích, připravili pro nás úžasný program, a to včetně prezentace o České republice. Měla jsem pocit, jako bych byla mezi letitými přáteli," komentovala workshop Sally z Gruzie.

A jak na závěr řekla ředitelka školy Petra Kašparová: „V tomto obtížném čase je velmi důležité společně stavět malé mosty mezi zeměmi, učit se toleranci a otevřít svou mysl. A tento den jsme právě jeden takový most společně postavili."

S EVSkami: Natashou, Patricií, Kate a Josém jsme se potkávali také na

hodinách anglické konverzace. A jak zhodnotili své působení na škole v roli učitelů?

I had classes with Mike Glaser from January and these were the best classes I ever had. The atmosphere was so friendly and relaxing. Mike is a great teacher and for me it was a big pleasure to work with him. The students are really talented! I think I couldn't write as good stories as they could.

It was nice to work with all of you. Thank you for such a valuable experience and I wish you all the best.

Natasha Kordiukova

It was a real pleasure to meet you and spend time with you. I enjoyed our lessons a lot. Thank you very much for being active and participating in every activity, I hope you enjoyed them as well. Thank you for showing us the town and telling us so much about its history. Thank you, Vojtěch, for letting us be a part of your class and especially for your support. I hope I will see you again and I wish you the best.

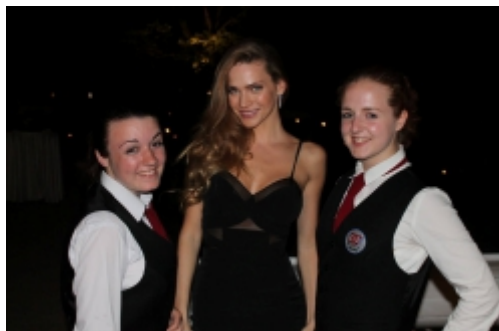
Patricia Benito

During the last 7 months, I have worked in Euroschool, teaching English with David and Spanish with Veronica. They are both great teachers, so our relationship was very good and we worked very well together. I learned a lot from them.

From the beginning I had very good feeling working with the students and we have had a great time during classes. I also want to thank for the invitation for cooking at your school. We had a real great time together.

Jose Luis Marcilla

EUROŠKOLÁCKÉ JARO NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Fakt, že se odborné praxe žáků oboru Hotelnictví odehrávají v luxusních čtyř a pětihvězdičkových hotelích v Čechách i zahraničí, patří ke standardu školy. Když nám byla naší sesterskou Euroškoulou ve Strakonících nabídnuta možnost praktikovat při rautech v prostorách

Pražského hradu, byla to pro nás nejen velká pocta, ale také nová výzva. Neváhali jsme ani chvíli a přijali účast na 4 prestižních akcích.

„Můj třetí rok s vámi“ (BŘEZEN 2016)

Na oslavu tříletého výročí své inaugurace pořádal prezident republiky Miloš Zeman koncert a raut. Naším úkolem bylo připravit welcome drink pro 900 hostů. Hladina všech skleniček musela být, jak když stíhne. Zpočátku se nám trochu chvěly ruce, ale u třetí řady se z nás stali téměř profíci. Přesně v 16:00 hodin se otevřela Matyášova brána a vešli první hosté - sportovci (stříbrný olympionik Imrich Bugár, fotbalista Antonín Panenka), režisér Juraj Jakubisko a spousta politiků, které známe z televize. Po hodině všichni zmizeli v útrobách Španělského sálu, kde je čekal proslov prezidenta a poté koncert Hudby Hradní stráže a Policie ČR. Měli jsme asi hodinu času, abychom vše přestěhovali do nedaleké Rudolfovy galerie, kde se odehrával raut. Pak už jsme se do půlnoci nestavili.

Mezinárodní ceny TREBBIA (BŘEZEN 2016)

15. ročník benefičního galavečera u příležitosti předávání prestižních cen se konal opět v reprezentativních prostorách Pražského hradu a my jsme se opět ocitli mezi známými osobnostmi, mezi kterými nechyběla například Taťana Kuchařová, která v průběhu večera předala cenu za celoživotní dílo spisovatelé Vladimíru Páralovi, Eliška Coolidge-Hašková, bývalá ředitelka kanceláře pro styk s veřejností pěti amerických prezidentů, MUDr. Roman Šmucler, dražitel obrazů, moderátor večera Maroš Kramář, Chantal Poullain, Leona Macháková se synem Arturem, který převzal cenu In memoriam za svého zesnulého otce architekta Bojka Šípka a Španělský sál zažil jednu z nejdojemnějších chvil. Slavnostního večera, při kterém se předávaly ceny a dražily obrazy,

BRANIBORSKO – PO ČERTECH ZAJÍMAVÝ KRAJ

Spreewald neboli Spréwsky les patří k nejnavštěvovanějším místům Braniborska a prý vznikl tak, že dábel zapráhl do pluhu pár pekelných volů a šel orat. Jak ale práskal bičem, voli se splášili, utekli mu, pobíhali nekontrolovaně krajem a vyrývali do země hluboké brázdy, které se posléze naplnily vodou a vznikly kanály, které dnes brázdí pramice. Ročně do této oblasti přijíždí ke čtyřem milionům turistů, které láká unikátní krajina, možnost aktivní turistiky, světoznámé okurky i zajímavé kulturní tradice.

Jaké byly pohnutky osmičky hoteláků (Marcely, Kláry, Daniela M., Lukáše G., Štěpána, Daniela Luky H., Lukáše R., a Michaela M.) strávit 5týdenní misi v hotelových zařízeních v jižním Braniborsku a pracovat v době, kdy si spolužáci užívají první týdny prázdnin? Jak naši ambasadoři hodnotí svou odbornou stáž?

„Jelikož tu vaří trochu jinak než v Česku, tak jsem se snažil pochyvat pár receptů, které bych mohl v budoucnu využít, protože vaření mě baví a pár nových receptů se vždy hodí.“ „Poznali jsme úžasné lidi a skvělý personál, pracovní doba byla dobrá, všechno šlapalo a hotel – to byla peckaaa! Stáž jsem si náramně užil a jsem rád, že jsem tu mohl být.“

se zúčastnilo 400 hostů. Ačkoli to nebyla jen naše zásluha, bylo milé, když nám odcházející hosté děkovali za hezký večer.

Jak hodnotila večer jedna z devíti účastnic?

„Tento velkolepý večer nebyl jen o známých osobnostech a luxusním prostředí, byl zejména o pomoci těm, kteří ji potřebují. Pro nás, studenty, pak znamenal získávání nových dovedností, ale prověřil také týmovou spolupráci se studenty z ostatních škol, kteří se akce zúčastnili. Možnost obsluhovat na Pražském hradě se za život mockrát nenaskytne, proto jsem ráda, že jsem měla příležitost zúčastnit se.“

Nikola, H4

Projekt K*700 (KVĚTEN 2016)

Pražský hrad do třetice. Spolupracovali jsme na slavnostním zahájení výstavního projektu 700 let Karla IV., které se uskutečnilo ve Španělském sále. Na vernisáž spojenou s rautem bylo pozváno 600 hostů. Jak hodnotí své angažmá jeden z účastníků?

„Jsem velice hrdý na to, že jsem mohl reprezentovat Euroškolu na Pražském hradě. Pro mě, studenta 1. ročníku, to byl zážitek na celý život. Prostorů Španělského sálu mě doslova ohromilo. Byl jsem tam poprvé a doufám, že ne naposled. Moje pocity se vlastně nedají pořádně popsat slovy, je to prostě „něco úžasného“. Je také super, že se v našem ročníku sešla dobrá parta lidí, se kterými je radost pracovat. Jsem hrdý, že studuji na této škole.“

Michael, H2

V Královských zahradách mezi modelkami (ČERVEN 2016)

Letohrádek královny Anny, zahrady Pražského hradu a my, Euroškoláci, opět v akci. Příprava venkovní akce byla pro nás novou zkušeností, nikoli z hlediska činnosti - opět jsme připravovali welcome drink, nápojové a rautové stoly, to už máme „zmáknuté“, ale bylo zapotřebí nosit veškerý inventář, nábytek, květinovou výzdobu, pokrm, nápoje. To byla pěkná fuška! Uchovat také vše vychlazené a čerstvé v letním podvečeru s tropickými teplotami bylo náročné. Led se tento večer stal jednou z nejcennějších komodit. Open-air akce má svá pro (kouzelný exteriér), i proti (naběhali jsme se daleko víc než ve Španělském sále). Odměnou pro nás však byli spokojení hosté, i společně fotografie se Simonou Krainovou, Andreou Verešovou, Kateřinou Brožovou, Radkou Fišarovou, Michalem Davidem,...

Akce na Hradě, které budou pokračovat i v novém školním roce, se odehrávají v krásném prostředí a bezvadně doplňují a rozvíjejí to, co se učíme ve škole, a proto se do Prahy už teď těšíme.

MALÝ DÁLKAŘSKÝ FEJETON

Položím-li si otázku, co mi vzdělávací instituce dává, musím říct, že po překonání prvních ostychů, trapasů a různých jiných „zajímavostí“ je to především sebevědomí. Mám pocit, že se lépe orientuji ve věcech, které po skončení učiliště zůstaly zavřeny v šuplíku. Ten se nyní zase vysouvá a já zjišťuji, že tam některé informace stále jsou a občas i mému údivu naskočí.

Škola přináší překonání určité změny, také poznání nových lidí. Mezi další klady této instituce patří zábava. Je pravdou, že někdy mi už nic jiného nezbývá, než se všemu od srdce zasmát, když se na mě ze všech stran valí jen samé úkoly – škola, rodina, zaměstnání.

Každé úterý vstávám v pět ráno a první mou myšlenkou je, že se domů dostanu nejdříve v půl osmé večer. Pocity zoufalství mě doslova pohlcejí. Ve volném čase píšu slohové práce, čtenářský deník a moje doučování z účetnictví se podobá nebezpečnému pohybu v minovém poli. Když totiž netrefím ten správný účet, moje učitelka nadskakuje netrpělivě v křesle a výhrůžně koulí očima. Ještě mě nebije, ale nemá k tomu daleko. Pokaždé, když otevřu učebnici ekonomie, vím, že do pěti minut spím jako dudek. Měli by ji předepisovat všem nespavcům.

S mým kamarádem, spolužákem a studnicí dobrých odpovědí se přeme o to, kdo z nás takovou záludnost - jako přihlášení ke studiu - vymyslel. Viděla jsem ale, že on měl penál plný ořezaných tužek koupený už v červenci. Domnívám se, že bez podpory rodiny a výborných kantorů, bych své studium už dávno vzdala. Benjamin Franklin jednou řekl: „Na učení není nikdy pozdě. Nejchytřejší lidé jsou ti, kteří umějí být šťastní.“ Také si to myslím, škoda že jsem k tomuto poznání nedošla už před dvaceti lety, mohla jsem být teď šťastnější. A co vy, přátelé v boji za vzdělání? Jaké jsou každé úterý vaše pocity?

Markéta, D3

ŽEHLETE! VYHRAJETE!

Zdravím, Euroškoláci! Dovolím si vás vyrušit od urputného studia a napíšu vám zde zaručený návod, jak vyhrát v soutěži Mladý moderátor ... dělám si srandu. Za úspěch se vám bohužel zaručit nemůžu, ale aspoň se s vámi podělím o své zážitky, trému a doufejme, že vás i trochu pobavím.

Mladého moderátora jsem se zúčastnila už v roce 2015, když jsem byla v prváku. Téma bylo Sportovní moderátor. Video, ve kterém můj tatka představuje všesportovce „Pana Jaroslava“, který zběsile padá na lyžích, div se netopí ve vodě a projíždí kukuřičné pole na kole, bylo sice velice úspěšné, avšak postup do dalšího kola mi bohužel nezajistilo.

Letos bylo vyhlášeno téma: MLADÝ NOVINOVÝ A YOUTUBER MODERÁTOR. Nebudu vám nahlávat, že jsem hned měla představu o tom, co vlastně na tom pódiu budu předvádět. Když po dlouhém dumání mamka vytáhla žehličku s tím, že něco vyžehlí, v hlavě se jí zrodil milionový nápad: „Co kdybys udělala něco jako návod, jak se za minutu připravit na ples.“

A bylo to, v hlavě se mi začal rýsovat scénář, zápletka, kostým a všechno kolem. Slogan se mi v hlavě promítl hned: JAK BÝT V MINUTĚ ZA DÁMU?!

Dovolím si teď trochu odbočit a poradit vám první pravidlo jak vyhrát. ŽEHLETE! Při žehlení se rodí v hlavě ty nejlepší nápady.

Volba byla jasná, teď už jen bylo potřeba tento plán vybrusit k dokonalosti. Začalo trénování toho, abych v jedné minutě stihla říct vše potřebné a současně se z krátkovlasé černovlásky v saku a kalhotách změnila v oslnivou dámu v šatech, podpatcích a s úplně jinou barvou a délkou vlasů. Můžu vám tedy říct, že i samotný trénink byl nejen zábava, ale i tak trochu fitko. Znovu a znovu a znovu se svlékáte a oblékáte, do toho drmolíte ne zrovna dobře naučený text a nakonec zjistíte, už máte 15 vteřin přes čas nebo vám naopak 15 vteřin zbývá. Svého dobrého kamaráda Dominika jsem požádala, aby mi vytvořil intro, které se potom promítno na plátně za mnou. I samotné intro mělo porotu a diváky zmást, obsahovalo totiž mou fotku v černé krátké paruce, vypadala jsem tedy úplně stejně jako

před mým odhalením na pódiu. Účel mého vystoupení byl tedy nejen zaujmout, ale také překvapit. (což se mi nakonec povedlo). Když přišel den D, byla jsem vybavena nejen perfektně naučeným vystoupením, ale i partou fanoušků ze třídy. Než začala moje kategorie (do 18 let) šla jsem se převléknout a upravit. Shodila jsem oblečení, ve kterém jsem přišla, nasoukala se do společenských šatů a na to jsem natáhla kalhoty a sako. Vlasy jsem překryla černou parukou a na chodbu vyšla jako úplně jiný člověk. O tom, že můj převlek je dostatečně přesvědčivý, mě ujistila sama paní učitelka Bayerová, která i přes to, že jsem seděla pár sedadel od ní, mě po celém kině nemohla najít.

Celé číslo se mi povedlo, jak na čas, tak na mluvený projev. Trému jsem měla obrovskou, zvláštní ale je, že až po představení. Reakce poroty i publika na moje vystoupení byla velice pozitivní. K mému výkonu se vyjádřila moderátorka Kristýna Kloubková a youtuber KOVY.

Následovalo dlouhé čekání na výsledky. Stálo ovšem za to, protože jsem postupovala do dalšího kola. To obnášelo 2 disciplíny: 1. Improvizovaný rozhovor s vylosovaným porotcem, kterému byla změněna identita (v mém případě Alzák), 2. komentování neznámého videa. Tady už jste opravdu museli vsadit jen na schopnost improvizovat, umět mluvit a to celkem rychle a hlavně vtípně. Kdybych neměla tyto 2 části zaznamenané na videu, ani bych si nepamatovala, co jsem to tam blábolila. Moje vystoupení se ale zřejmě líbilo a já byla oceněna vítězným 1. místem.

Sama za sebe říkám, že mě tahle soutěž neskutečně baví a moje myšlenka, když se přihlašuji, není: JO!! MUSÍM VYHRÁT!! Ale spíš: ASPOŇ BUDE SRANDA. Když k tomu máte ještě pár fajn lidí, kteří vám fandí, jde to mnohem snáz. Tímto děkuji za podporu celému mému letošnímu fanklubu.

Jo a pravidlo číslo 2. VĚŘTE MAMINKÁM! Ne vždy jsou staromódní. I jejich nápady jsou často vítězné.

Marie, H3

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ – odborná praxe žáků 4. ročníků; Lužické hory: adaptační kurz; Česká Lípa: projektový den Policie ČR, Dětského domova, Farní charity a Euroškoly „Poznejme se navzájem“; Anglie – Portsmouth: odborná stáž; Drážďany: účast na oslavě 15. let Programu podpory odborných praxí; Euroškola: Evropský den jazyků

ŘÍJEN – Španělsko – Málaga: odborná stáž; Hamr na Jezeře: exkurze Báňská záchranná služba + výstup na Ralsko; Nový Bor: exkurze Parkhotel Morris****; Liberec: workshop Krajská vědecká knihovna; Česká Lípa: okresní kolo soutěže ve fotbalu o „Pohár Josefa Masopusta“

LISTOPAD – Euroškola: interaktivní Den otevřených dveří; Česká Lípa: okresní kolo pišQworky; Německo – Cottbus a Lübbenau: odborná stáž; Anglie – Londýn: pobytově vzdělávací zájezd; Euroškola: přednáška První pomoc a činnost záchranářů; Liberec: čtenářská dílna - Krajská vědecká knihovna; Euroškola: literárně-vzdělávací pořad o K. H. Máchovi a Bohumilu Hrabalovi; Česká Lípa: krajské kolo pišQworky; Euroškola: školní kolo turnaje v počítačové hře Hearthstone

PROSINEC – Česká Lípa- úřad práce: přednáška personalistika + práce v zahraničí; Euroškola: literárně-vzdělávací pořad o Karlu Čapkovi; Euroškola: školní kolo Olympiády z českého jazyka; Česká Lípa: CTT soutěž o nejhezčí a nejchutnější vánoční cukroví; Euroškola: soutěž o vánočně vyzdobenou třídu

LEDEN – Česká Lípa: hotel Merkur: maturitní

plesy tříd P4B, H4, P4A; Česká Lípa- úřad práce: Praha: exkurze GAUDEAMUS; Euroškola: školní kolo recitační soutěže; Lužické hory: výstup na Luž

ÚNOR – Česká Lípa: workshop – společné vaření s dobrovolníky ze Španělska, Gruzie, Ukrajiny, Ruska; Česká Lípa: K-CENTRUM; Česká Lípa: okresní kolo Olympiády z českého jazyka; Euroškola: aktivita pro zájemce o studium „Jeden den žákem Euroškoly“; Praha: veletrh TOP GASTRO; Praha: veletrh Holiday World; Česká Lípa: okresní kolo soutěže ve futsalu; Česká Lípa: DDM Libertín: okresní kolo recitační soutěže

BŘEZEN – Euroškola: aktivita pro zájemce o studium „Jeden den žákem Euroškoly“; Mladá Boleslav: exkurze ŠKODA AUTO a.s.; beseda s poslancem Parlamentu ČR PhDr. Markem Ženíškem; Praha – Pražský hrad: odborná praxe (3leté výročí inaugurace prezidenta republiky + TREBBIA); Českolipsko: nácvik praktické maturitní zkoušky; Česká Lípa: turnaj ve florbalu; Euroškola: přednáška Mgr. Jany Blažkové o práci policejního psychologa; Česká Lípa: sebeobrana - přípravný kurz; Německo – Bad Griesbach: odborná stáž; Praha: výstava TITANIC; Nový Bor – Parkhotel****; seminář výčep piva + cidery; Česká Lípa: středoškolský turnaj ve volejbalu.

DUBEN – Euroškola: prezentace společnosti Ewals Cargo Care spol. s r.o. Česká Lípa; Euroškola: aktivita pro zájemce o studium „Jeden den žákem Euroškoly“; Euroškola: beseda s poslancem Parlamentu ČR

Mgr. Janem Farským; Česká Lípa kino Crystal: pořad Nehodou to začíná; Česká Lípa: Jiráskovo divadlo – baletní představení „Marnotratné putování“; Česká Lípa – KD Crystal: okresní kolo celostátní soutěže MLADÝ YOUTUBER MODERÁTOR 2016; Liberec: návštěva Integrovaného operačního střediska Krajského ředitelství policie Libereckého kraje; Euroškola: kurzy EA3V; Liberec: okresní kolo ve fotbalu

KVĚTEN – Česká Lípa: charitativní akce Květinový den; Belgie – Bruggy, Brusel, Lovaň – sponzorovaná návštěva EP; Praha – Pražský hrad: odborná praxe (K*700); Liberec: ŠUTR - lezecká stěna; Ostrov u Děčína: kurz přežití v přírodě; Česká Lípa: slavnostní předávání maturitního vysvědčení v ambitu VGM v České Lípě; Euroškola: zkoušky PK Průvodce cestovního ruchu; Česká Lípa: odborná praxe + projektová výuka žáků HŠ; Euroškola: seminář „Emoční inteligence“

ČERVEN – Ostrov u Děčína: kurz přežití v přírodě; Německo – jižní Braniborsko: odborná stáž žáků HŠ; Česká Lípa: kurz sebeobrany; Německo: Bad Griesbach: odborná stáž žáků HŠ v hotelu Maximilian**** Praha – zahrady Pražského hradu: odborná praxe; Euroškola: beseda ČOI – Zuzana Pavlů; Česká Lípa: kurz střelby a taktiky policejního zásahu; Praha Troja: Olympijský den; jižní Morava: turistický kurz; Vltava: vodácký kurz; Manušice: cvičné střelby; školní výlety: Sloup v Čechách, Jablonné v Podještědí

ČERVENEC – Německo – Bavorsko, Braniborsko - odborná stáž žáků HŠ.